

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 23/11
06.04.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. В.Т, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 35/11 од 18.03.2011. године, подигнутом против правноснажног решења Основног суда у Лозници Кв.../10 од 26.11.2010. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 35/11 од 18.03.2011. године, па се УКИДА правноснажно решење Основног суда у Лозници Кв.../10 од 26.11.2010. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем већа Основног суда у Лозници Кв.../10 од 26.11.2010. године делимично је уважена жалба пуномоћника оштећеног Д.К, С.И, адвоката из Л, и преиначено решење Основног суда у Лозници К.../07 од 13.04.2010. године у ставу један изреке и то само у погледу висине досуђених трошкова тако што је обавезан окривљени В.Т. да оштећеном Д.К. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 33.250,00 динара, док у осталом делу става један и у ставовима два и три изреке решење остаје непромењено.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 35/11 од 18.03.2011. године због повреде кривичног поступка из члана 193. - 199. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине побијано решење.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са побијаним решењем, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењем повређена одредба члана 193. став 2. тачка 8. Законика о кривичном поступку у вези тарифног броја 2 став 2 у вези тарифног броја 1 став 1. тачка 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер суд није правилно одлучио о висини трошкова кривичног поступка које је окривљени В.Т. обавезан да накнади оштећеном Д.К. Ово стога што је везао висину досуђених трошкова на име награде за заступање оштећеног по пуномоћнику за чињеницу да ли је главним претресима присуствовао или није присуствовао јавни тужилац, па за главне претресе на којима јавни тужилац није присуствовао, оштећеном признао трошкове заступања по пуномоћнику, као да се ради о оштећеном као тужиоцу (члан 193. став 2. тачка 7. ЗКП у вези тарифног броја 2 став 1 у вези тарифног броја 1 став 1 тачка 1 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката).

На тај начин оштећеном је дао својство оштећеног као тужиоца које он у конкретном случају није имао без обзира да ли је јавни тужилац присуствовао појединим главним претресима или није, а тиме је суд и пуномоћнику оштећеног, како се основано наводи у захтеву, дао својство пуномоћника оштећеног као тужиоца које му по закону не припада.

Одредбом члана 445. став 1. ЗКП прописано да ће се у скраћеном поступку главни претрес одржати иако не дође јавни тужилац који је уредно позван, у ком случају оштећени има право да на главном претресу заступа оптужбу у границама оптужног предлога.

Према томе, недолазак јавног тужиоца не сматра се прећутним одустанком од оптужбе и не доводи до ступања оштећеног на његово место. Оштећени има право, али не и обавезу да заступа оптужбу на главном претресу, ако је јавни тужилац одсутан, с тим што оптужба остаје у постављеним границама (оптужног предлога), оштећени не може од оптужбе одустати – делимично или у целини, ни променити правну квалификацију дела. Заступање оптужбе од стране оштећеног у скраћеном поступку због одуства јавног тужиоца (члан 445. став 1. ЗКП) не даје му својство оштећеног као тужиоца ни права која би му по том основу припала.

Дакле, оштећеном суд може доделити трошкове кривичног поступка на основу члана 193. став 2. тачка 8. ЗКП, док његовом пуномоћнику припада 50% награде за заступање на основу члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, у ситуацији када оштећени заступа оптужбу у одсуству јавног тужиоца, јер тада не ступа на место овлашћеног тужиоца, а његов пуномоћник не стиче својство пуномоћника оштећеног као тужиоца, већ задржавају процесни положај који су имали до тада.

Дакле, доношењем побијаног решења првостепени суд је повредио одредбу члана 193. став 2. тачка 8. ЗКП, у вези тарифног броја 2 став 2 у вези тарифног броја 1 став 1 тачка 1 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер само пуномоћнику оштећеног као тужиоца припада пун износ награде за заступање.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП-а, укинуо побијано правноснажно решење како би првостепени суд приликом поновног одлучивања у смислу примедби изнетих у овој пресуди правилно утврдио трошкове кривичног поступка на терет окривљеног В.Т, а на име награде пуномоћнику оштећеног Д.К.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.